

Fag, hvor der for det organiserede Omraade er tilvejebragt en Rammeaftale om Arbejdsfordeling, og hvor Arbejderorganisationerne har paataget sig et vist Initiativ til at søge gennemført Arbejdsfordelingsordninger i ikke-organiserede Virksomheder, der beskæftiger Medlemmer af Organisationen. Som Følge af Lovens Frivillighedsprincip er disse Virksomheder dog ganske frit stillet overfor, om de ønsker at gennemføre en Arbejdsfordeling eller ej, og det er i hvert Fald udelukket ad denne Vej at faa gennemført Ordninger for Virksomheder, hvor begge Parter er uorganiserede.

Medens Arbejdsfordelingsnævnet efter de foran anførte Oplysninger om det Antal Arbejdere, der er omfattet af Rammeoverenskomster, og det Antal, der faktisk er Deltagere i en Arbejdsfordelingsordning, ikke mener det nødvendigt til Opnaaelse af de ved Loven tilsigtede Formaal at tillægge Nævnet en almindelig Beføjelse til en tvangsmæssig Gennemførelse af Arbejdsfordelingen inden for de forskellige Omraader, anser Nævnet det dog under Henvisning til det foran fremdragne for paakrævet, at der tillægges Nævnet Beføjelse til i Tilfælde, hvor mindst 5 af Nævnets 7 Medlemmer finder det paakrævet under Hensyntagen til i øvrigt gennemførte Arbejdsfordelingsordninger, at Arbejdsfordeling gennemføres inden for et Omraade, da at træffe Beslutning om Gennemførelse af en saadan Foranstaltning under den Form, som Nævnet finder svarende til det paagældende Omraades Forhold.

I Forbindelse med foranstaaende Forslag finder Arbejdsfordelingsnævnet Anledning til at fremhæve, at Nævnet kun i ganske ringe Omfang har ment at kunne godkende Arbejdsfordelingsordninger i Tilfælde, hvor saavel Arbejdsgiver som Arbejderne har været uorganiserede. Nævnets Retningslinie har i disse Tilfælde, hvor ingen Organisation kunde garantere for Gennemførelsen af den fornødne Kontrol, og hvor det har været uoverkommeligt for Arbejdsfordelingsnævnet direkte at undersøge Troværdigheden af den trufne Aftale, været den, at Nævnet har ment at kunne godkende Overenskomsten i Tilfælde, hvor det drejede sig om større, velkendte Firmaer, hvor den fornødne Kontrol maatte være sikret alene i Kraft af Firmaernes almindelige Position. Har det derimod drejet sig om mindre Firmaer eller endog om en enkelt mindre Arbejdsgiver, der kun beskæftigede en eller ganske faa Arbejdere, har Nævnet ikke ment at kunne godkende Overenskomsten med den Virkning, at der alene paa Grundlag af denne skulde udbetales den i Loven omhandlede Godtgørelse. Saafremt Nævnets foranstaaende Forslag om Udvidelse af Nævnets Kompetence gennemføres, vil maaske en Del af det indtil nu udækkede Omraade komme ind under Arbejdsfordelingsordninger gældende for den organiserede Del af paagældende Omraade, men Nævnet er klar over, at man maa søge Udvej for ogsaa i højere Grad at give Virksomheder, hvor begge Parter er uorganiserede, Adgang til at faa godkendt Ordninger, og man vilde anse det for hensigtsmæssigt og rimeligt over for de paagældende Virksomheder og de til disse knyttede Arbejdere, om der kunde gennemføres saadanne Kontrolforanstaltninger, at Nævnet med Tryghed kunde godkende de i øvrigt rimelige Arbejdsfordelingsordninger; i saa Henseende kunde man gaa den Vej kun at godkende Ordninger, der medførte Nedsættelse i Arbejdstiden med fulde Dage eller fulde Uger, saaledes at der for de Arbejdere, der spadserede, kunde etableres en eller anden Form for Kontrol som Sidestykke til den af de enkelte Forbund og disses Tillidsmænd gennemførte Kontrol med de mellem Organisationerne trufne Arbejdsfordelingsaftaler; dette er under fortsat Overvejelse i Nævnet, og Spørgsmaalets Løsning efter de foran angivne Retningslinier vil ikke nødvendig gøre Ændringer i den bestaaende Lovgivning.

Under Forhandlingerne om Ændringer i Loven har endvidere Repræsentanterne for De samvirkende Fagforbund stærkt fremhævet de Vanskeligheder, der ligger i, at en Arbejdsfordeling ikke kan gennemføres for stats- eller kommunalt ansatte Tjenestemænd, som i deres daglige Gerning samarbejder med time-, dag-, uge- eller maanedslønnede Arbejdere, som ikke har Tjenestemand- eller vedtægtsmæssig Ansættelse. Finansministeriets Tilforordnede ved Nævnet har efter Forhandling med Finansministeren gjort gældende, at der baade af principielle og tekniske Grunde maa bortses fra Muligheden af at inddrage Statens Tjenestemænd under Arbejdsfordelingen, ligesom der som Følge heraf formentlig ogsaa maa bortses fra Inddragning af kommunalt Personale, som beskæftiges paa Tjenestemandsvilkkaar, jfr. nærmere den som Bilag 3 (Underbilag C.) vedlagte Redegørelse.

Om end Nævnet maa bøje sig for de saaledes fremførte principielle Betragtninger om Tjenestemandsforsholdets Karakter, for saa vidt det maatte dreje sig om en